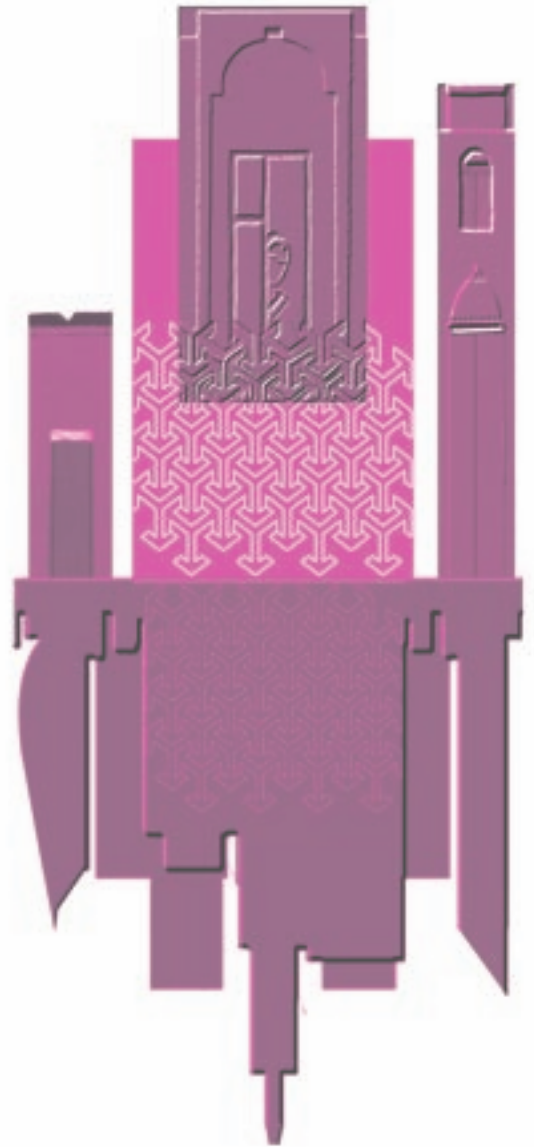

حسابداری اموال، ماشین آلات و

تجهیزات

در

استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶

ترجمه: علی فرزین بیلندی

مرور اجمالی

استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ (IAS 16) با عنوان «اموال، ماشین آلات و تجهیزات» (داراییهای ثابت مشهود) به تعیین نحوه حسابداری بیشتر انواع داراییهای ثابت مشهود می‌پردازد. اندازه‌گیری داراییهای ثابت مشهود در شناخت اولیه به بهای تمام‌شده تاریخی و در بازساخت‌های بعدی به بهای تمام‌شده یا بهای تجدیدارزیابی انجام می‌شود. استهلاک دارایی‌های ثابت مشهود هم با سرشکنی و تخصیص منظم مبلغ استهلاک‌پذیر به سالهای عمر مفید این دارایی‌ها صورت می‌گیرد.

متن تجدیدنظرشده استاندارد شماره ۱۶ در دسامبر ۲۰۰۳ منتشر شد تا برای دوره‌های مالی سالانه‌ای که از اول ژانویه ۲۰۰۵ به بعد آغاز می‌شوند، به‌کار گرفته شود.

تاریخچه استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶

تاریخ	توسعه	توضیح
اوت ۱۹۸۰	متن پیشنهادی ای ۱۸ (E 18) حسابداری اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات در قالب سیستم بهای تمام‌شده تاریخی منتشر شد	
مارس ۱۹۸۲	استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ با عنوان «حسابداری اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات» منتشر شد	قابل اجرا برای صورتهای مالی مربوط به دوره‌های آغازشده از ۱ ژانویه ۱۹۸۳ به بعد
۱ ژانویه ۱۹۹۲	متن پیشنهادی ای ۴۳ (E43) حسابداری اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات منتشر شد	
دسامبر ۱۹۹۳	استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ با عنوان «حسابداری اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات» منتشر شد (تجدیدنظرشده به‌عنوان بخشی از پروژه «مقایسه‌پذیری صورتهای مالی»)	قابل اجرا برای صورتهای مالی مربوط به دوره‌های آغازشده از ۱ ژانویه ۱۹۹۵ به بعد
آوریل و ژوئیه ۱۹۹۸	اصلاحیه برای سازگاری استاندارد با استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۲۲ با عنوان «ترکیب واحدهای تجاری»، استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۶ با عنوان «کاهش ارزش داراییها» و استاندارد بین‌المللی شماره ۳۷ با عنوان «ذخایر، داراییهای احتمالی و بدهیهای احتمالی»	قابل اجرا برای صورتهای مالی سالانه مربوط به دوره‌های آغازشده از ۱ ژوئیه ۱۹۹۹ به بعد
۱۸ دسامبر ۲۰۰۳	استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ با عنوان «حسابداری اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات» منتشر شد	مؤثر برای دوره‌های سالانه آغازشده از ۱ ژانویه ۲۰۰۵ به بعد
۲۲ مه ۲۰۰۸	اصلاح از طریق طرح «اصلاح استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS)» (فروش عادی داراییهای نگهداری شده برای اجاره)	مؤثر برای دوره‌های سالانه آغازشده از ۱ ژانویه ۲۰۰۹ به بعد
۱۷ مه ۲۰۱۲	اصلاح از طریق طرح «اصلاح سالانه در فاصله ۲۰۰۹ الی ۲۰۱۱» (طبقه‌بندی تجهیزات ذخیره)	مؤثر برای دوره‌های سالانه آغازشده از ۱ ژانویه ۲۰۱۳ به بعد
۱۲ دسامبر ۲۰۱۳	اصلاح از طریق «اصلاحات سالانه استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در فاصله ۲۰۱۱ الی ۲۰۱۲» (تجدید ارائه استهلاک انباشته به‌صورت تناسبی، در روش تجدید ارزیابی)	مؤثر برای دوره‌های سالانه آغازشده از ۱ ژوئیه ۲۰۱۴ به بعد
۱۲ مه ۲۰۱۴	اصلاح از طریق اصلاحیه «شفاف‌سازی روش پذیرفتنی استهلاک و کاهش ارزش (اصلاحیه بر استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ و استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۸ (IAS 38) با عنوان «داراییهای نامشهود»)	مؤثر برای دوره‌های سالانه آغازشده از ۱ ژانویه ۲۰۱۶ به بعد
۳۰ ژوئن ۲۰۱۴	اصلاح از طریق استاندارد فعالیتهای کشاورزی در ارتباط با داراییهای زیستی مولد (اصلاحیه‌های مربوط به استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ و استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۴۱ (IAS 41))	مؤثر برای دوره‌های سالانه آغازشده از ۱ ژانویه ۲۰۱۶ به بعد

تفسیرهای مربوط به استاندارد

تفسیر ۲۰ (IFRIC 20): هزینه‌های برداشت در مرحله تولید

معدن رویاز

تفسیر ۶ (SIC-6): هزینه‌های اصلاح نرم‌افزارهای موجود

این تفسیر در سال ۲۰۰۳ در استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ تلفیق شد.

تفسیر ۱۴ (SIC-14): اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات-

جبران کاهش ارزش یا زیان ارقام

این تفسیر در سال ۲۰۰۳ در استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ تلفیق و به‌موجب آن معلق شد.

تفسیر ۲۳ (SIC-23): اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات- هزینه‌های بازبینی و تعمیرات اساسی

این تفسیر در سال ۲۰۰۳ در استاندارد بین‌المللی

حسابداری شماره ۱۶ تلفیق و به‌موجب آن جایگزین شد.

اصلاحات در دست انجام به وسیله هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری

ندارد

خلاصه‌ای از استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶

هدف استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶

هدف استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶، تعیین نحوه حسابداری اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات (داراییهای ثابت مشهود) است. موضوعهای اساسی مورد بحث در این استاندارد عبارت است از شناخت داراییها، تعیین مبلغ دفتری، هزینه استهلاک و زیان کاهش ارزش داراییها که باید در ارتباط با این اقلام شناسایی شود.

دامنه

استاندارد حسابداری شماره ۱۶ برای حسابداری داراییهای ثابت مشهود کاربرد دارد؛ مگر این‌که نحوه حسابداری متفاوتی برای آنها به وسیله دیگر استانداردها ضرورت داشته یا اجازه داده شده باشد. به‌عنوان مثال:

- داراییهای طبقه‌بندی شده به‌عنوان نگهداری شده برای فروش طبق **استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی شماره ۵ (IFRS 5)** با عنوان «داراییهای غیرجاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف‌شده»،
 - داراییهای زنده (داراییهای زیستی) مربوط به فعالیتهای کشاورزی طبق **استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۴۱ (IAS 41)** با عنوان «فعالیتهای کشاورزی»،
 - داراییهای اکتشافی و ارزیابی شناسایی شده طبق **استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی شماره ۶ (IFRS 6)** با عنوان «اکتشاف و ارزیابی ذخایر معدنی»، و
 - حق امتیازهای معادن و ذخایر معدنی همچون نفت و گاز طبیعی و سایر منابع تجدیدناپذیر.
- با این حال، این استاندارد برای ایجاد و نگهداری سه دسته آخر از فهرست قبل کاربرد دارد (IAS 16.3).
روش بهای تمام‌شده مطرح‌شده در استاندارد بین‌المللی

حسابداری شماره ۱۶، در مورد سرمایه‌گذاری در اموال که طبق **استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۴۰ (IAS 40)** با عنوان «سرمایه‌گذاری در اموال» از روش بهای تمام‌شده استفاده می‌کند نیز کاربرد دارد (IAS 16.5).

این استاندارد در مورد داراییهای زنده داشتنی (داراییهای زیستی مولد) هم کاربرد دارد، ولی در مورد عملیات تولید و پرورش این نوع از داراییها کاربرد ندارد (IAS 16.3).

توضیح: حسابداری خرید داراییهای زنده داشتنی براساس اصلاحیه استانداردهای بین‌المللی حسابداری شماره‌های ۱۶ و ۴۱ با عنوان «فعالیتهای کشاورزی: داراییهای مولد» که از ۱ ژانویه ۲۰۱۶ لازم‌الاجرا شده است، تابع استاندارد شماره ۱۶ است.

شناخت

اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات هنگامی به‌عنوان دارایی ثابت مشهود شناخته می‌شوند (IAS 16.7) که:

- ورود منافع اقتصادی آتی مرتبط با دارایی به واحد تجاری محتمل باشد؛ و
- اندازه‌گیری بهای تمام‌شده دارایی به‌نحو درخور اعتماد و اتکایی ممکن باشد.

اصل یادشده برای شناخت بهای تمام‌شده همه انواع اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات در زمانی که همه این شرایط وجود داشته باشند، به‌کار می‌رود. بهای تمام‌شده شامل هزینه‌های تحمل‌شده در ابتدا برای تحصیل اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات یا ساخت هر مورد از آنها و هزینه‌های تحمل‌شده پس از آن برای اضافات آنها، جایگزین بخشی از آنها و یا تعمیر آن است.

استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶، معیار خاصی برای اندازه‌گیری به‌منظور شناخت اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات به‌شکل یکپارچه و یا اجزای آن تعیین نمی‌کند (IAS 16.9). با این حال، توجه داشته باشید در صورت استفاده از روش بهای تمام‌شده هر قطعه از اموال، ماشین‌آلات و تجهیزاتی که بهای تمام‌شده آن در مقایسه با بهای تمام‌شده کل آن دارایی، عمده محسوب شود را باید به‌طور جداگانه مستهلک کرد (IAS 16.43).

اگر پرداخت اقلام بهای تمام‌شده اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات موقوف به آینده باشد، بهره به نرخ بازار باید جزو بهای تمام‌شده شناخته یا در نظر گرفته شود (IAS 16.23).

اگر یک دارایی در اثر معاوضه با یک دارایی دیگر تحصیل شده باشد (خواه مشابه یا غیرمشابه از نظر ماهیت)، بهای تمام‌شده دارایی تحصیل شده معادل ارزش منصفانه اندازه‌گیری خواهد شد؛ مگر این‌که:

الف- مبادله انجام‌شده فاقد محتوای تجاری باشد، یا
ب- ارزش منصفانه هیچ یک از دارایی واگذارشده و دارایی تحصیل‌شده را نتوان به‌نحو اتکاپذیری اندازه‌گیری کرد.

در صورتی که دارایی تحصیل‌شده به ارزش منصفانه اندازه‌گیری نشود، بهای تمام‌شده آن معادل مبلغ دفتری دارایی واگذارشده اندازه‌گیری خواهد شد (IAS 16.24).

اندازه‌گیری پس از شناخت اولیه

استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ دو روش حسابداری را تجویز می‌کند:

• **روش بهای تمام‌شده:** در این روش، دارایی به بهای تمام‌شده پس از کسر استهلاک انباشته و کاهش ارزش در حسابها نشان داده می‌شود (IAS 16.30).

• **روش تجدیدارزیابی:** در این روش، اگر ارزش منصفانه دارایی به‌نحو اتکاپذیر قابل اندازه‌گیری باشد، دارایی به مبلغ تجدیدارزیابی نشان داده می‌شود؛ یعنی بهای منصفانه در تاریخ تجدیدارزیابی پس از کسر استهلاک و کاهش ارزشی که متعاقب آن روی داده است (IAS 16.31).

روش تجدیدارزیابی

در روش تجدیدارزیابی، تجدیدارزیابی باید در فواصل زمانی منظم انجام شود تا مبلغ دفتری دارایی تفاوت درخور توجهی با ارزش منصفانه دارایی در تاریخ ترازنامه پیدا نکند (IAS 16.31).

اگر یک قلم دارایی تجدیدارزیابی شد، کل داراییهای طبقه‌ای که دارایی به آن تعلق دارد باید تجدیدارزیابی شود (IAS 16.36).

داراییهای تجدیدارزیابی شده، به روشی مشابه با روش بهای تمام‌شده، مستهلک می‌شوند (به مطلب بعدی نگاه کنید).

استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ این اصل را در نظر دارد که بخشهایی از اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات در فواصل منظم نیاز به جایگزینی پیدا می‌کنند. در صورتی که معیارهای شناخت (منافع اقتصادی آینده و اعتمادپذیری و اتکاپذیری اندازه‌گیری) در مورد هزینه‌های جایگزینی برقرار باشد، مبلغ دفتری اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات شامل بهای تمام‌شده بخش‌های جایگزین‌شده در زمان وقوع نیز خواهد بود. شناسایی مبلغ دفتری بخش‌های جایگزین‌شده، طبق شرایطی که در بندهای ۶۷ الی ۷۲ استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ برای قطع شناخت دارایی آمده است، قطع می‌شود (IAS 16.13).

افزون بر این، ممکن است تداوم بهره‌برداری از اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات (برای مثال، هواپیما)، مستلزم انجام بازرسی‌ها و معاینه‌های فنی منظم و عمده برای یافتن عیوب هم باشد؛ صرف‌نظر از این‌که قطعاتی جایگزین شود. در این صورت، بهای تمام‌شده بازرسی‌های عمده اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات به‌شرط احراز معیارهای شناخت، جزئی از مبلغ دفتری دارایی مربوط خواهد بود. در صورت لزوم، در زمانی که اقلامی از داراییها تحصیل یا ساخته می‌شود، برآورد بهای تمام‌شده بازرسی‌های مشابه آینده می‌تواند به‌عنوان شاخصی از هزینه‌های بازرسی اجزای موجود باشد (IAS 16.14).

اندازه‌گیری اولیه

هر قلم از اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات در ابتدا به بهای تمام‌شده در حسابها ثبت می‌شود (IAS 16.15). بهای تمام‌شده شامل تمامی هزینه‌هایی است که برای رساندن دارایی به وضعیت آماده کار و بهره‌برداری برای استفاده مورد نظر لازم است. این هزینه‌ها افزون بر بهای خرید، شامل هزینه‌های آماده‌سازی محل استقرار، حمل، تحویل، نصب، حق‌الزحمه خدمات حرفه‌ای مرتبط برای مهندسی و معماری، و همچنین هزینه‌های برآوردی جمع‌آوری و برچیدن دارایی و بازسازی محل نیز خواهد بود (نگاه کنید به استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۳۷ (IAS 37) با عنوان «ذخایر، داراییهای احتمالی و بدهی‌های احتمالی») (IAS 16.16-17).

دارایی است، مناسب نیست (IAS 16.62A).
توضیح: تصحیح روش استهلاک مبتنی بر درآمد از طریق اصلاحیه‌ای با عنوان «تصریح بر روشهای قابل قبول استهلاک» معرفی شد که از ۱ ژانویه ۲۰۱۶ کاربرد دارد.

روش استهلاک باید در کمترین حالت به طور سالانه بازنگری شود و اگر الگوی مصرف دارایی دستخوش تغییر شده باشد، روش استهلاک هم باید متناسب با آن برای آینده و طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۸ با عنوان «رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردها و اشتباه‌های حسابداری»، تغییر یابد (IAS 16.61). کاهش مورد انتظار در قیمت فروشهای آینده می‌تواند نشان‌دهنده نرخ بالاتری از مصرف منافع اقتصادی آینده دارایی باشد (IAS 16.56).

توضیح: رهنمود کاهش مورد انتظار در قیمت فروشهای آینده از طریق اصلاحیه‌ای با عنوان «تصریح بر روشهای قابل قبول استهلاک» معرفی شد که برای دوره‌های مالی که از ۱ ژانویه ۲۰۱۶ شروع می‌شوند، کاربرد دارد.
استهلاک سالانه به‌عنوان هزینه در صورت سودوزیان منعکس می‌شود، مگر این‌که به‌عنوان جزئی از مبلغ دفتری یک دارایی دیگر به حساب آمده باشد (IAS 16.48).

استهلاک سالانه از زمانی که دارایی در وضعیت آماده برای استفاده قرار گرفت، آغاز و تا هر زمانی که شناسایی دارایی مربوط قطع نشده باشد، حتی اگر دارایی در وضعیت بلااستفاده هم قرار داشته باشد، ادامه خواهد یافت (IAS 16.55).

قابلیت باز یافت مبلغ دفتری

اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ همواره نیاز به آزمون کاهش ارزش دائمی دارند. این اقلام نباید به بیش از مبلغ باز یافتنی در حسابها نشان داده شود. مبلغ باز یافتنی دارایی عبارت است از ارزش منصفانه پس از کسر هزینه‌های فروش و ارزش موجود، هرکدام بیشتر باشد.

هرگونه ادعای جبران کاهش ارزش از اشخاص ثالث، هنگامی که قابلیت وصول یافت، در صورت سودوزیان منعکس می‌شود (IAS 16.65).

اگر نتایج تجدیدارزیابی، افزایش در ارزش دارایی باشد، افزایش ارزش باید به سودوزیان جامع بستانکار و تحت عنوان «مازاد تجدیدارزیابی» در بخش حقوق صاحبان انباشته شود؛ مگر این‌که دارایی برخوردار از افزایش ارزش، دارای سابقه کاهش ارزش ناشی از تجدیدارزیابی باشد که پیش از آن به‌عنوان هزینه شناسایی شده است. در این حالت، افزایش ارزش تا میزان هزینه قبلی در صورت سودوزیان شناسایی می‌شود (IAS 16.39).

کاهش ارزش ناشی از تجدیدارزیابی دارایی، موجب حذف مازاد تجدیدارزیابی شده و پس از این‌که مازاد تجدیدارزیابی به صفر رسید، به‌عنوان هزینه دوره شناسایی می‌شود (IAS 16.40).

هنگامی که دارایی تجدیدارزیابی شده کنار گذاشته می‌شود، می‌توان مازاد تجدیدارزیابی مربوط به آن دارایی را به‌طور مستقیم به سود انباشته منتقل کرد و یا آن را زیر عنوان مازاد تجدیدارزیابی باقی گذاشت. انتقال به سود انباشته نباید از طریق صورت سودوزیان باشد (IAS 16.41).

استهلاک (روش بهای تمام‌شده و روش تجدید ارزیابی)
برای تمام داراییهای استهلاک‌پذیر:

- مبلغ استهلاک‌پذیر (بهای تمام‌شده پس از کسر ارزش اسقاط) باید به‌طور منظم و در طول عمر مفید دارایی تخصیص داده شود (IAS 16.50).

- ارزش اسقاط و عمر مفید دارایی باید در پایان هر سال مالی بازنگری شود. در صورتی که بازنگری موجب تفاوت با برآوردهای قبلی باشد، براساس استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۸ (IAS 8) با عنوان «رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردها و اشتباه‌های حسابداری»، تأثیر آینده هر گونه تغییر در نظر گرفته خواهد شد (IAS 16.51).

روش استهلاک استفاده‌شده باید براساس الگوی مصرف منافع اقتصادی دارایی به‌وسیله واحد تجاری، تعیین شود (IAS 16.60)؛ روشهای استهلاکی که بر مبنای میزان درآمد کسب‌شده از فعالیتی قرار دارد که شامل استفاده از

- وجود هر گونه محدودیت در مورد مالکیت و اقلام تعهدشده به عنوان وثیقه بدهی‌ها.
 - مخارج ساخت اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات در طول دوره.
 - تعهدهای قراردادی برای تحصیل اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات.
 - خسارت کاهش ارزش، از دست رفتن، یا رها سازی اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات که در صورت سودوزیان منعکس شده است.
- استاندارد بین‌المللی حسابداری شماره ۱۶ افشای موارد بیشتری را نیز، هر چند که الزامی نیست، توصیه می‌کند (IAS 16.79).

اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات تجدیدارزیابی شده

اگر اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات به مبلغ تجدیدارزیابی ارائه شده باشد، افشای اضافی این موارد ضرورت می‌یابد (IAS 16.77):

- تاریخ مؤثر تجدیدارزیابی،
 - این‌که آیا ارزیاب مستقل در تجدیدارزیابی دخالت داشته است،
 - برای هر طبقه از داراییهای تجدیدارزیابی شده، مبلغ دفتری متناظر که بر اساس روش بهای تمام شده باید منعکس می‌شد، و
 - مازاد تجدیدارزیابی، شامل تغییرهای در طول دوره و هرگونه محدودیت در تقسیم مانده بین صاحبان سرمایه.
- واحدهای تجاری که اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات خود را به مبلغ تجدیدارزیابی ارائه می‌کنند، افزون بر این، موارد دیگری را هم به موجب استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی شماره ۱۳ (IFRS 13) با عنوان «اندازه‌گیری ارزش منصفانه» باید افشا کنند.

منبع:

IAS 16- Property, Plant and Equipment, www.iasplus.com, 2016

قطع شناخت (برکناری دائمی و واگذاری)

وقتی که یک دارایی واگذار شد یا این‌که دارایی به دلیل عدم استفاده کنار گذاشته شد و منافع اقتصادی آینده از کنارگذاری آن انتظار نرود، باید از ترازنامه حذف شود. سودوزیان برکناری دائمی و واگذاری، معادل تفاوت وجوه حاصل از برکناری و مبلغ دفتری دارایی است که به حساب سودوزیان دوره منظور می‌شود (IAS 16.67-71).

اگر واحد تجاری برخی از داراییهای خود را به اجاره دهد و بعد از این کار منصرف شود، دارایی باید به مبلغ دفتری به موجودی‌ها انتقال یابد؛ درست به همان شکلی که برای داراییهای نگهداری شده برای فروش عمل می‌شود (IAS 16.68A).

افشا

اطلاعات درباره هر طبقه از اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات

برای هر طبقه از اموال، ماشین‌آلات و تجهیزات، افشای این موارد لازم است (IAS 16.73):

- مبنای اندازه‌گیری مبلغ دفتری،
- روش استهلاک مورد استفاده،
- عمر مفید یا نرخ استهلاک،
- مبلغ دفتری ناخالص و استهلاک انباشته و زیان کاهش ارزش، و
- صورت تطبیق مبلغ دفتری اول و آخر دوره با نشان دادن اطلاعات مربوط به:

- اضافات،
- برکناری‌ها،
- تحصیل از طریق ترکیب‌های تجاری،
- کاهش یا افزایش ناشی از تجدیدارزیابی،
- زیان کاهش ارزش،
- برگشت زیان کاهش ارزش،
- استهلاک،
- خالص تفاوت تسعیر ارزش ناشی از تبدیل، و
- سایر جابه‌جایی‌ها.

افشای اطلاعات اضافه

افشای موارد زیر نیز ضروری است (IAS 16.74):